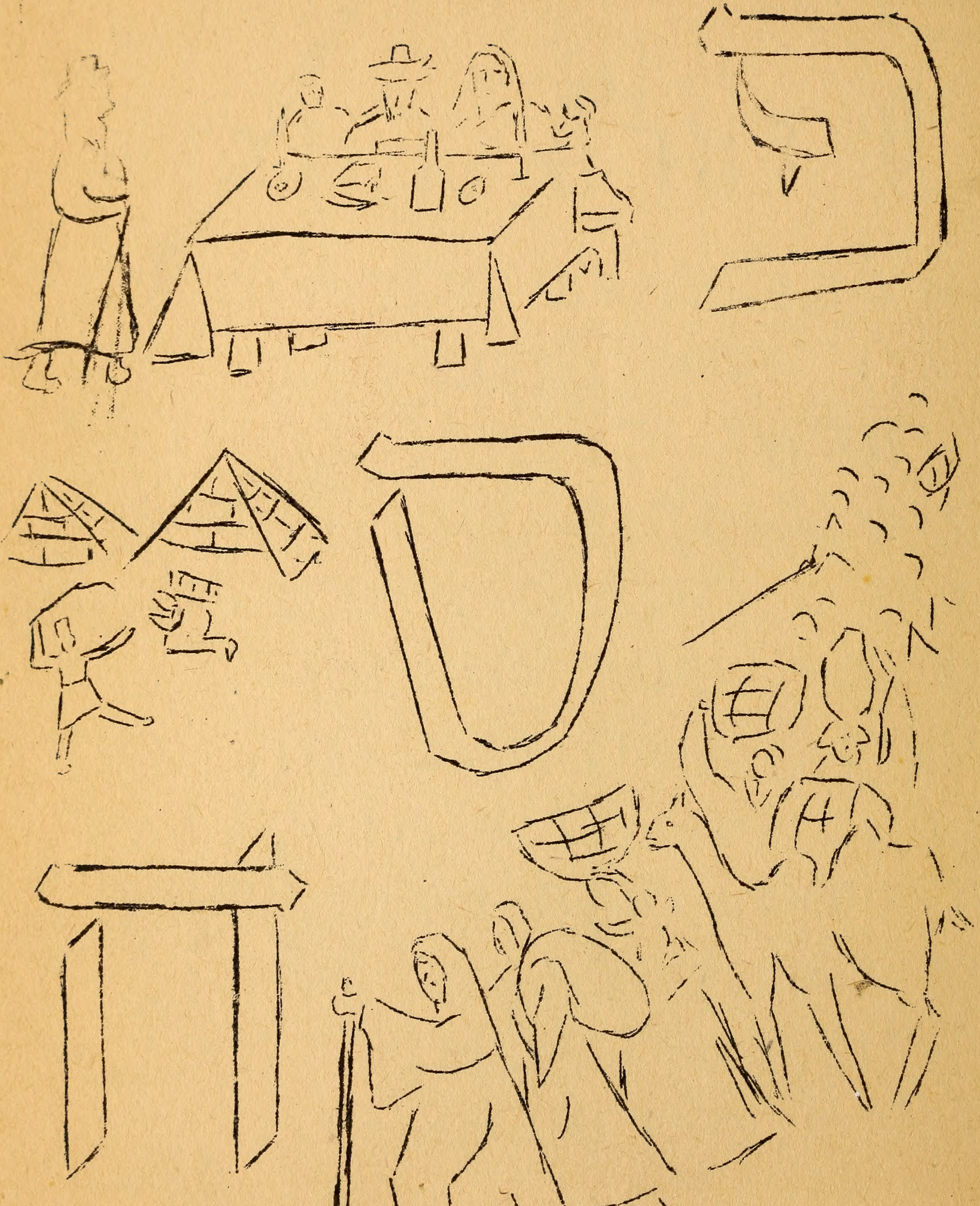
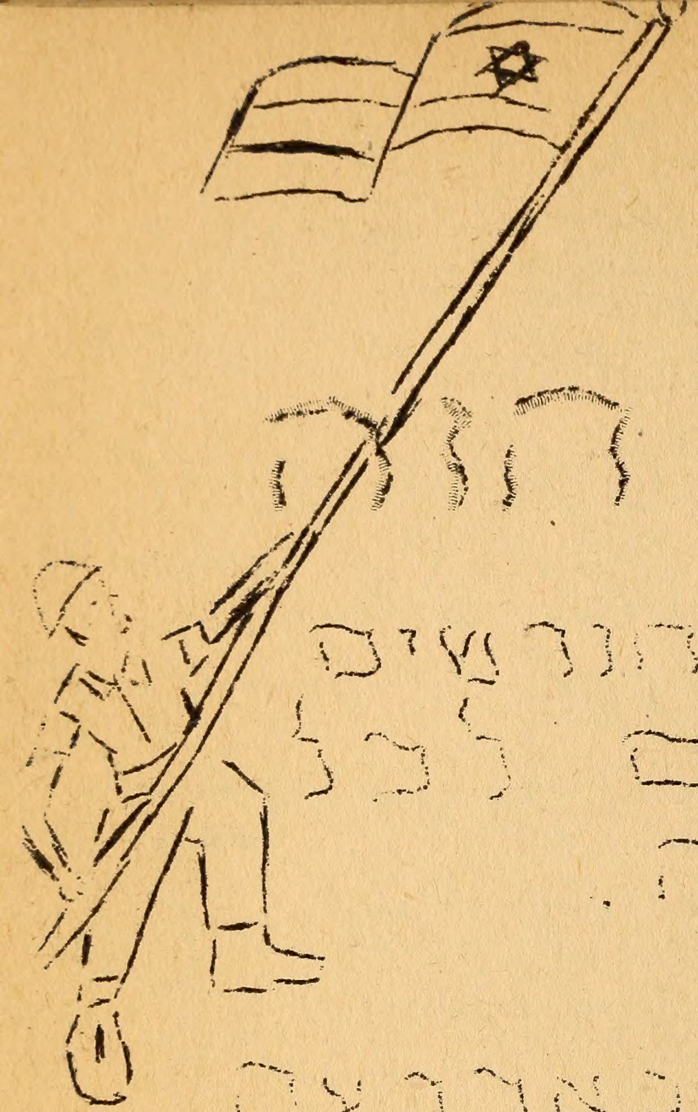
ששנג. ש.

הגדה
של
פסח

פ
ס
ח

החודש הזה

לכם ראש חדשים
ראשון הוא לכם לכל
חודשי השנה.
חודש האביב.
ובחודש האביב בארבעה
עשר בו. פסח הוא זמן
חרותנו. והיה היום הזה לכם
לזכרון וחגותם אותו
לדורותיכם. חוקת עולם
תחוגוהו כי בעצם
היום הזה יצאו
אבותיכם מארץ מצרים

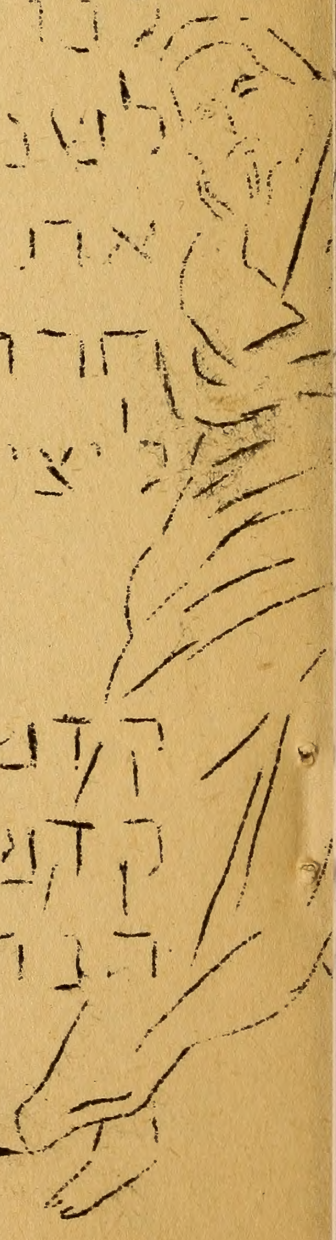
היום הזה לכם

ברוך אתה ה' אלהינו
מלך העולם אשר בחר
בנו מכל עם ורוממנו מכל
לשון וקדשנו במצוותיו. ותתן
לנו אלהינו באהבה מועדים
לשמחה, חגים וזמנים לששון
את יום חג המצות הזה, זמן
חרותנו מקרא קודש זכר
ליציאת מצרים

כי בנו בחרת ואותנו
קדשת מכל העמים ומועדי
קדשך בשמחה ובששון
הנחלתנו

ברוך אתה ה' מקדש
ישראל והזמנים

ליל שמורים

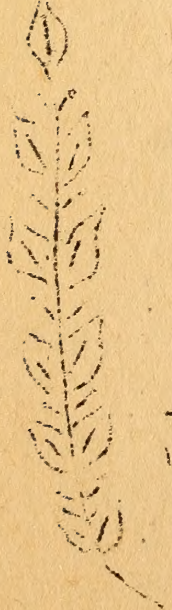
הוא לה' לכל בני ישראל לדורותם

הנני מוכן ומזומן לספר
ביציאת מצרים

הא

לחמא עניא די אכלו
אבהתנא בארעא דמצרים
כל דכפין ייתי ויכול
כל דצריך ייתי ויפסח
השתא עבדי לשנה הבאה

בני חורין

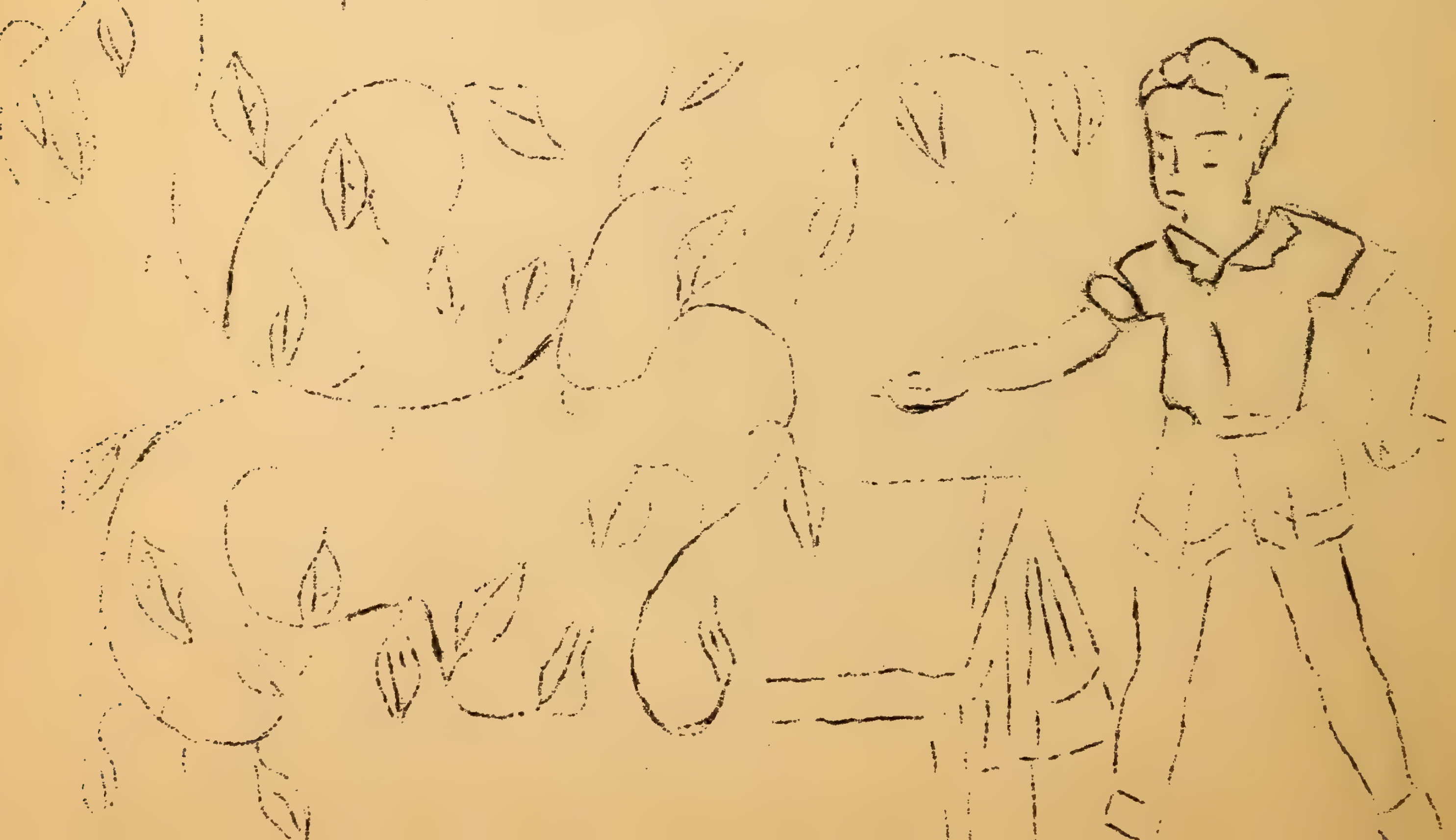
מה נשתנה הלילה
הזה מכל הלילות?

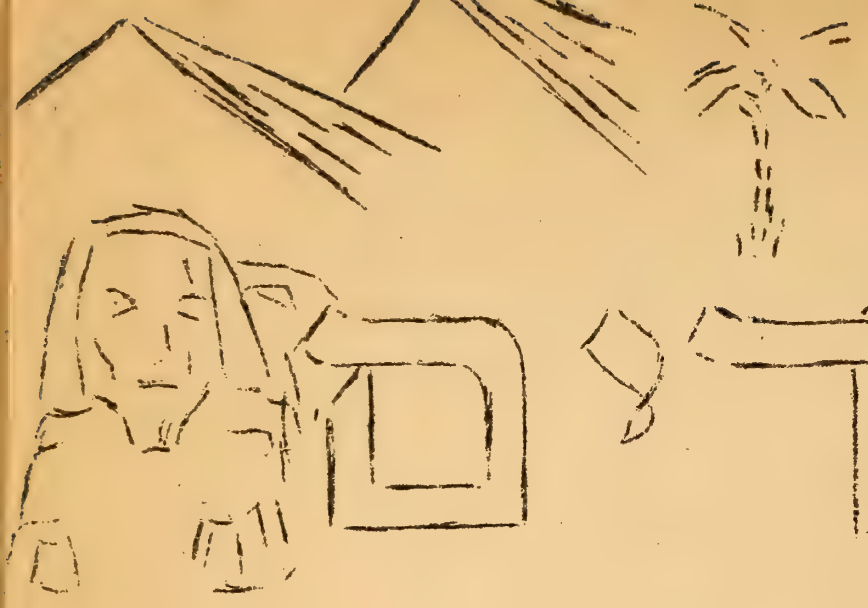
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ
ומצה, הלילה הזה כולו מצה

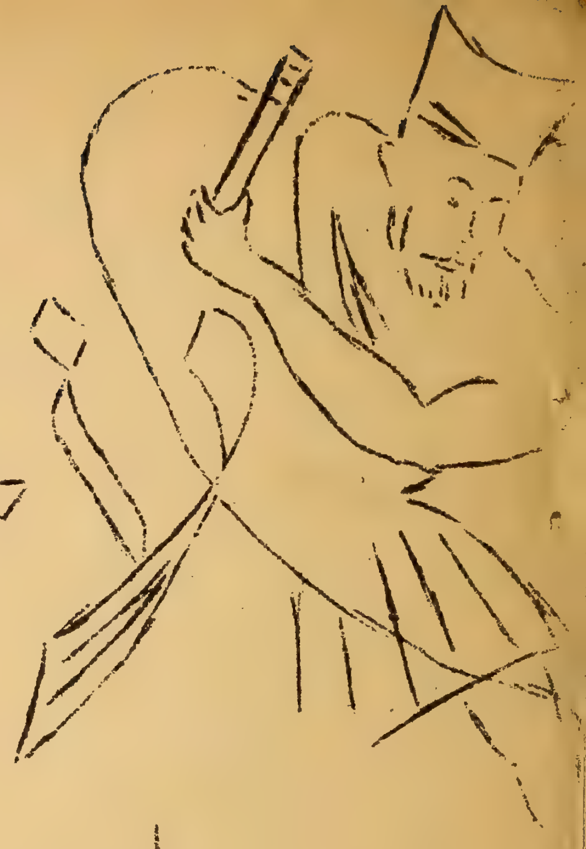
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר
ירקות, הלילה הזה כולו מרור:

שבכל הלילות אנו אוכלין בין
יושבין ובין מסובין,

הלילה הזה כולנו מסובין:

עבדים היינו

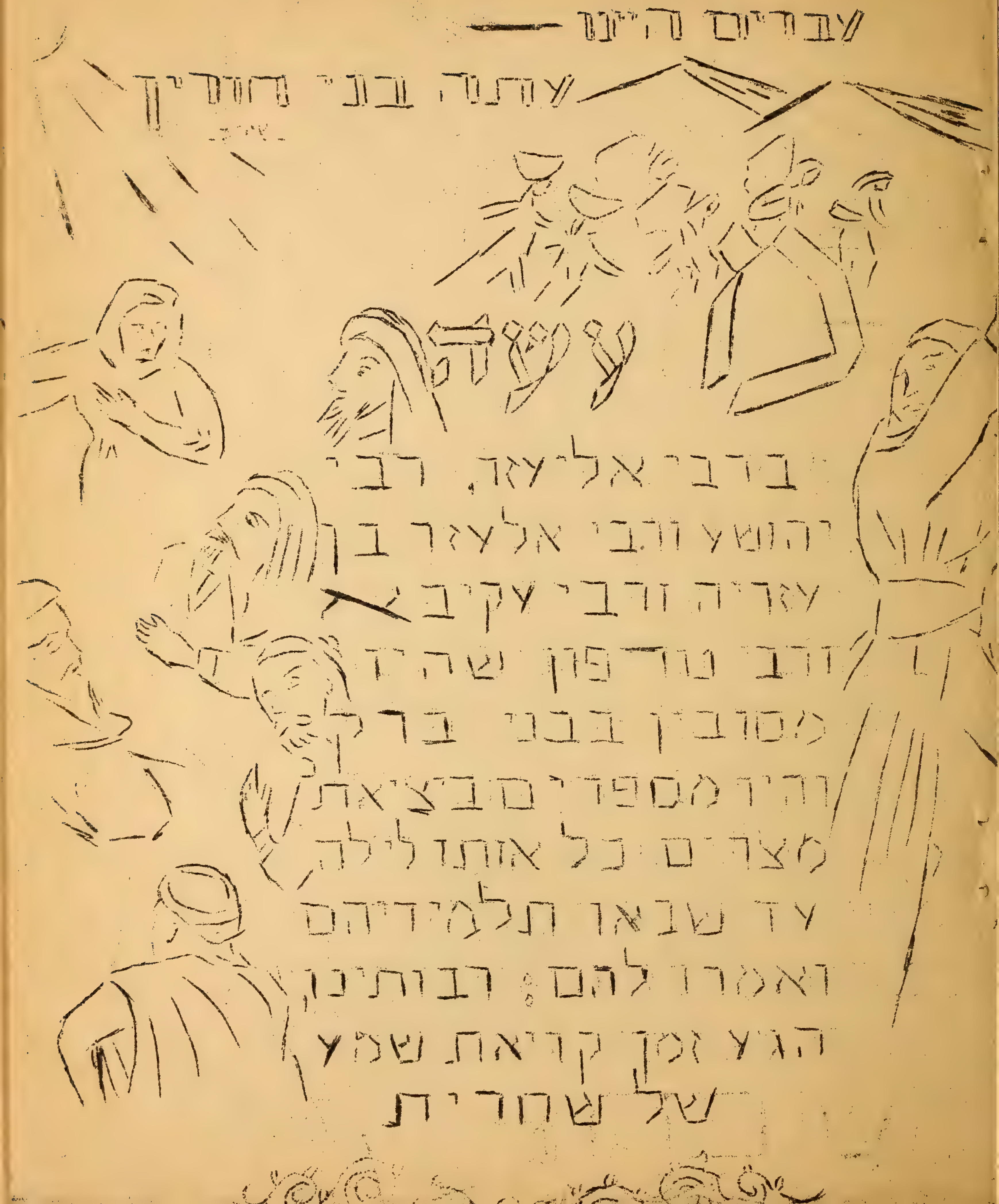
לפרעה במצרים, ויוציאנו ה'
אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע
נטויה. ואלו לא הוציא הקב"ה את
אבותינו ממצרים הרי אנו ובנינו
ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה
במצרים: ואפלו כולנו חכמים
כולנו נבונים. כולנו יודעים את
התורה. מצוה עלינו לספר
ביציאת מצרים. וכל המרבה
לספר ביציאת מצרים. הרי זה

משובח

עבדים היינו —
עתה בני חורין
מעשה
ברבי אליעזר, רבי
יהושע ורבי אלעזר בן
עזריה ורבי עקיבא
ורבי טרפון שהיו
מסובין בבני ברק
והיו מספרים ביציאת
מצרים כל אותו לילה
עד שבאו תלמידיהם
ואמרו להם: רבותינו,
הגיע זמן קריאת שמע
של שחרית

כנגד ארבעה בנים דברה תורה

אחד חכם

ואחד רשע

ואחד תם

ואחד שאינו יודע לשאול

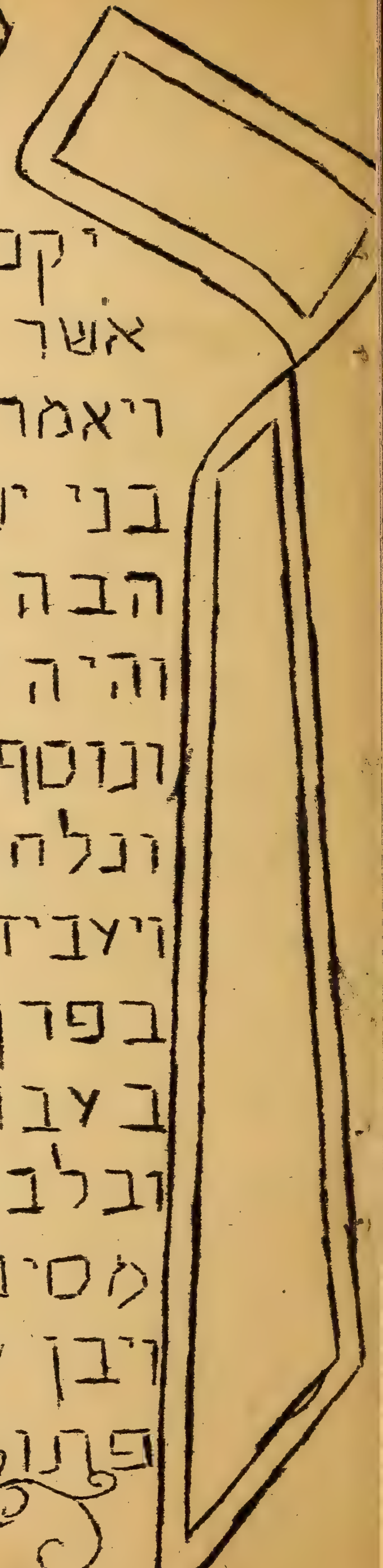

את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים

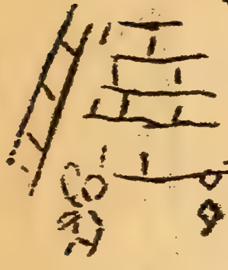

בכל דור ודור
חייב אדם לראות את עצמו
כאילו הוא
יצא
ממצרים

יקם מלך חדש על מצרים
אשר לא ידע את יוסף.

ויאמר אל עמו: הנה עם
בני ישראל רב ועצום ממנו.
הבה נתחכמה לו פן ירבה
והיה כי תקראנה מלחמה

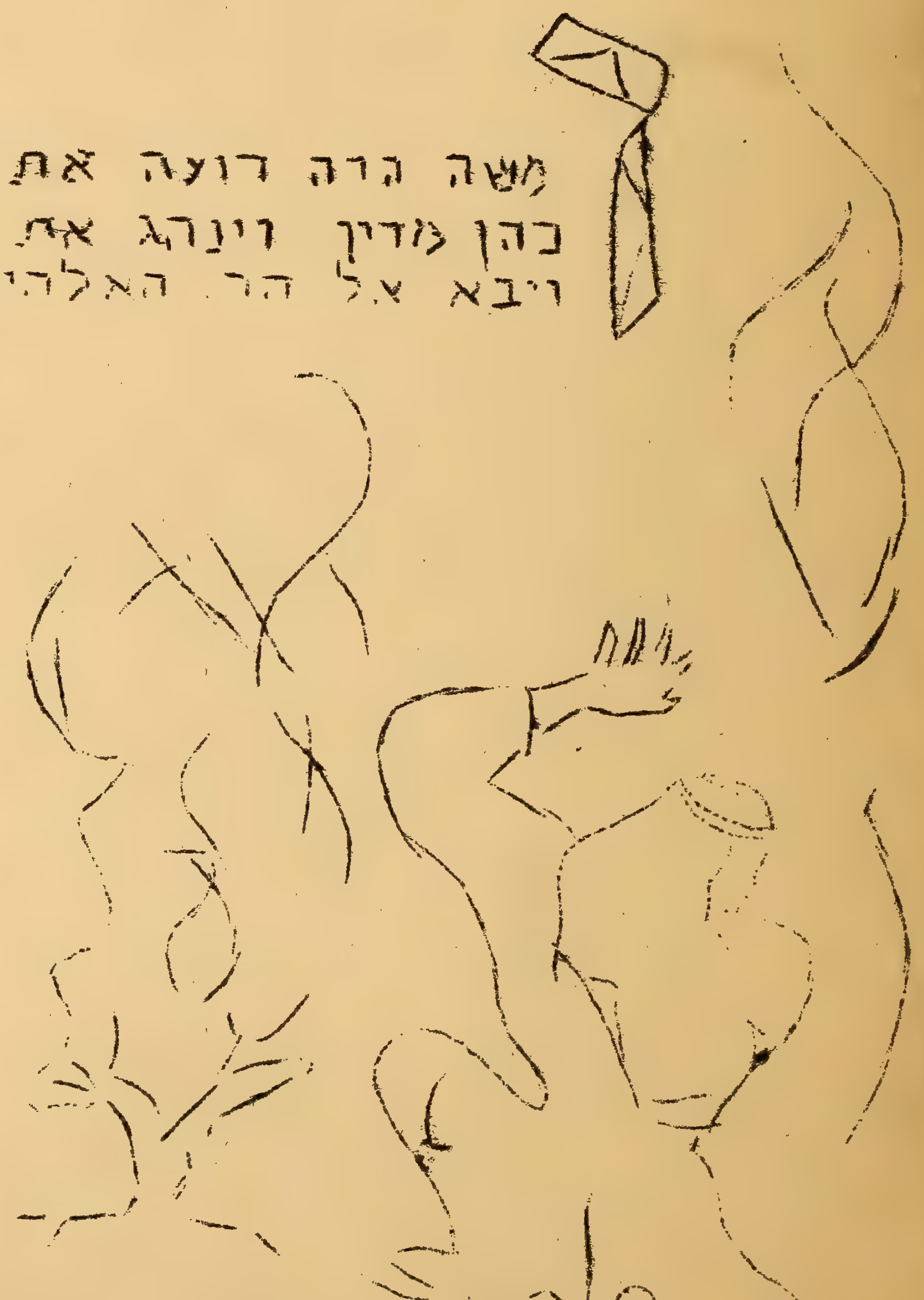

ונוסף גם הוא על שונאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ

ויעבידו מצרים את בני ישראל
בפרך וימררו את חייהם
בעבודה קשה בחמר
ובלבנים: וישימו עליו שרי
מסים למען ענותו בסבלותם.
ויבן ערי מסכנות לפרעה את
פתום ואת רעמסס

ובאשר יענו אותו —
כן ירבה וכן יפרוץ

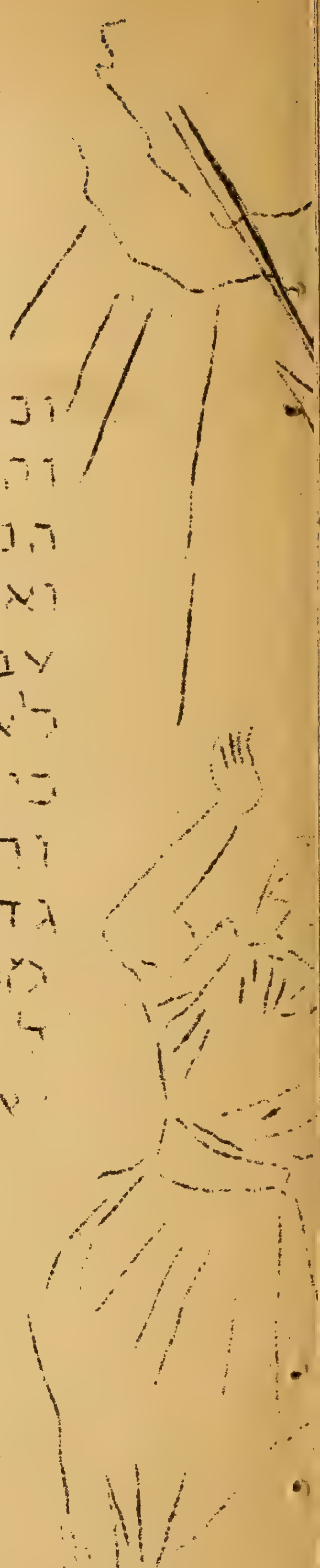
משה היה רועה את צאן יתרו חותנו
כהן מדין וינהג את הצאן אחר המדבר
ויבא אל הר האלהים חורבה וירא
מלאך ה' אליו
בלבת-אש מתוך
הסנה וירא והנה
הסנה בוער באש
והסנה איננו אכל
ויאמר משה:
אסורה נא ואראה
את המראה הגדול
הזה מדוע לא יבער
הסנה, ויקרא אליו
אלהים מתוך הסנה
ויאמר:
אל תקרב הלם,
של נעליך מעל
רגליך כי המקום
אשר אתה עומד
עליו אדמת קדש הוא, ויאמר ה':
ראה ראיתי את עני עמי אשר במצרים
ואת צעקתם שמעתי מפני נוגשיו כי
ידעתי את מכאוביו. ועתה לך ואשלחך
והוצא את עמי בני ישראל ממצרים

בא לצרימה
ובאת אל הנענים
והאומללים, אל כל
הנאנחים והנדכאים
ואמרת אליהם כי
עבדים הם - והם
לא יבינו; ואמרת
כי אומללים הם —
והם לא ידעו; וכי
גדול ענים ורב
מכאובם ונורא
לחצם — והם לא
יאמינו.

ופקחת את עיניהם
בחוזק יד והצלת אותם
לעת רב ינשך אחריך
אשר לא ידעת ואשר
לא ידעוך עוד ותקרב
כל העם לסביב אשר
רעו גם ירים והיית אב
המון אדם ועשית
מהם לעם-אדם ומן
האדם — עם, וגבורת
חיל —

ארץ

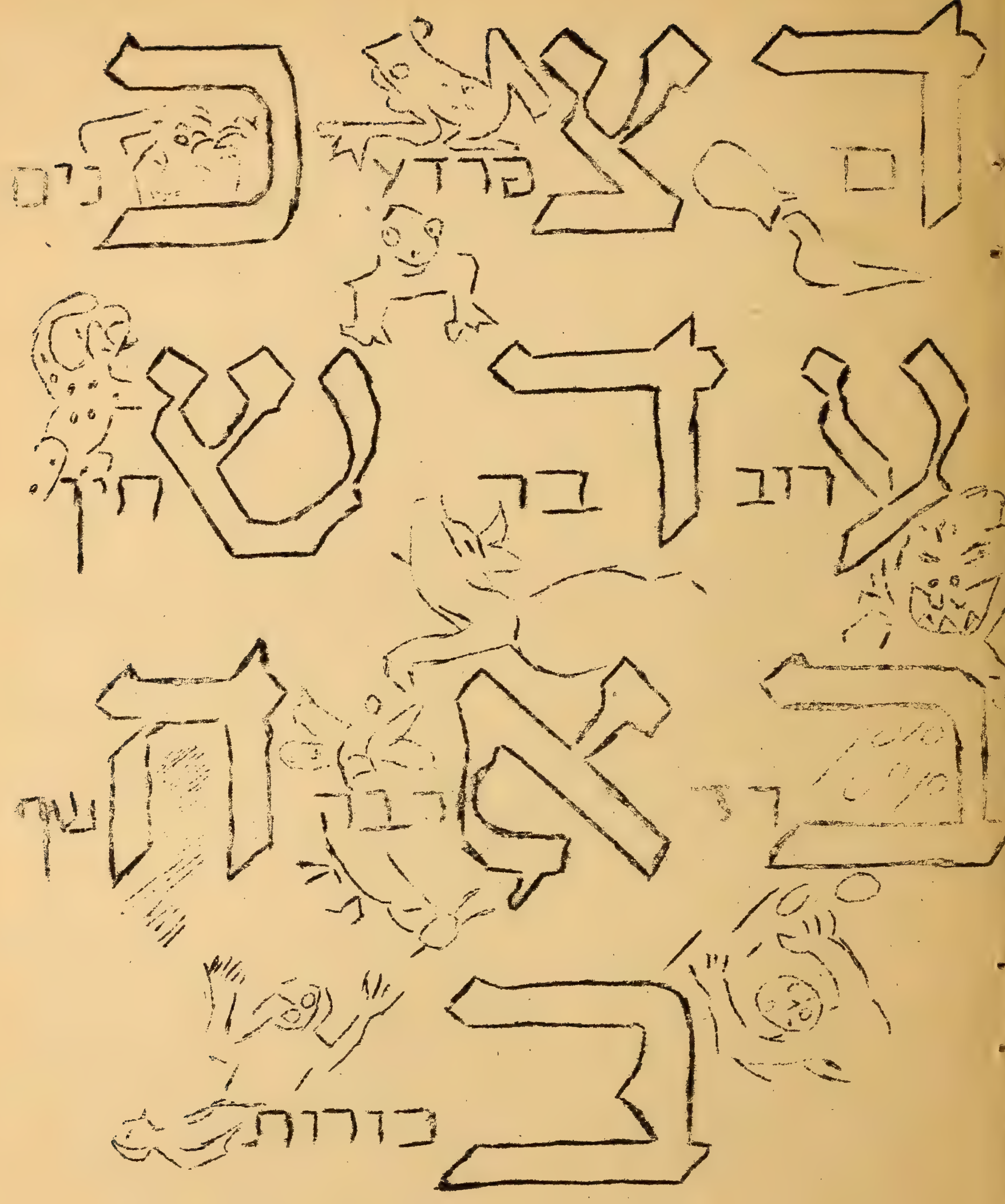
הפך

ישראל מקוששים את הקש
במדבר ורומסים בחמר.
רחל בת בנו של מתושלח
היתה הרה ללדת - ורמסה
בחמר עם בעלה. ויצא
הולד ממעיה ונערב בתוך
המלבן. ירד מיכאל והעלהו
לפני כסא הכבוד.
באותו לילה נגזר
הדין על מצרים.

מהר משה צו אל פרעה:
שלח נא את עמי!

שרה

דם
צפרדע
כנים
ערוב
דבר
שחין
ברד
ארבה
חשך
בכורות

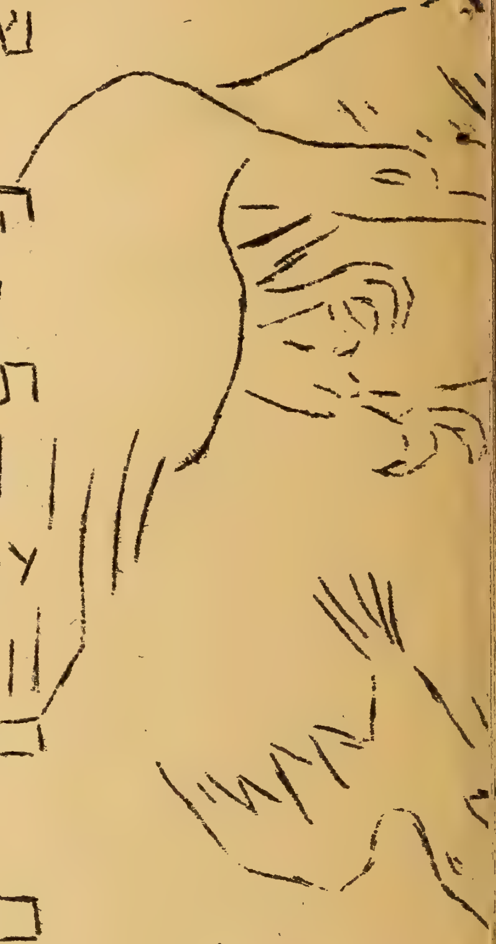
דרשה

פרעה מחזר על פתחיהם
של עבדיו ומעמידם כל
אחד ואחד ממקומו והולך
עמהם וקורא בלילה בכל
שוק ושוק ואומר: היכן משה?
היכן משה? היכן הוא דר?
והיו בניהם של ישראל משחקים
בו ואומרים: פרעה, להיכן אתה
הולך? והוא אומר להם: את משה
אני מבקש. והם אמרו לו: כאן הוא
דר, כאן הוא דר. היו משחקים בו עד
שמצא למשה. אמר לו פרעה: קומו
צאו מתוך עמי. אמר לו משה: וכי
גנבים אנו שנצא בלילה? כך צונו
הקב"ה: לא תצאו איש מפתח ביתו
עד הבקר. לא נצא אלא ביד רמה
ולעיני כל מצרים

ויהי מקץ שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויהי בעצם
היום הזה יצאו כל צבאות
ה' מארץ מצרים

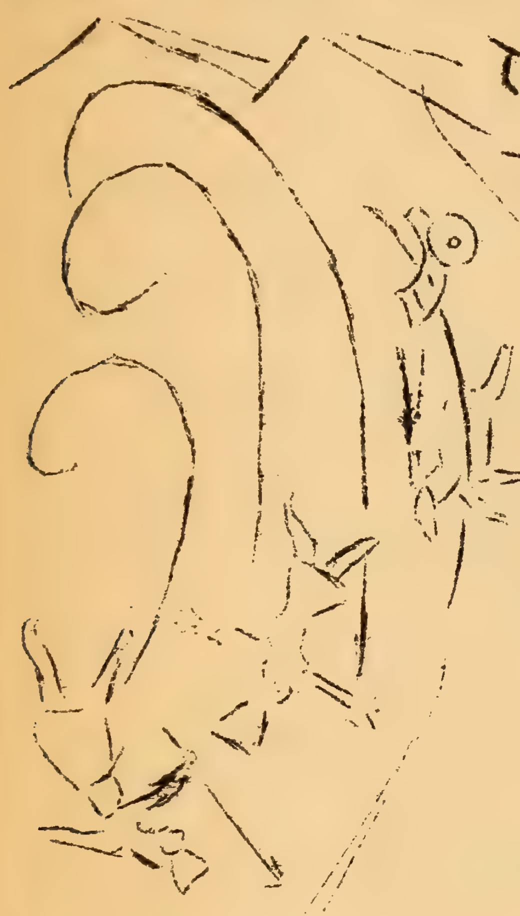
בשעה שיצאו ישראל ממצרים למה
היו דומים? ליונה
שברחה מן הנץ ונכנסה בנקיק
הסלע ומצאה שם
הנחש מקנן אם תכנס לפנים
הרי הנחש מכישה,
תחזור לאחוריה הרי הנץ עומד
בחוץ לתפשה. מה
עשתה היונה? התחילה צווחת
ומטפחת בגפיה
כדי שישמע לה בעל השובך
ויבא ויצילה...
כך ישראל היום דומים על הים

יוציאנו ה' ממצרים - לא ע"י מלאך
ולא ע"י שרף ולא ע"י שליח, אלא

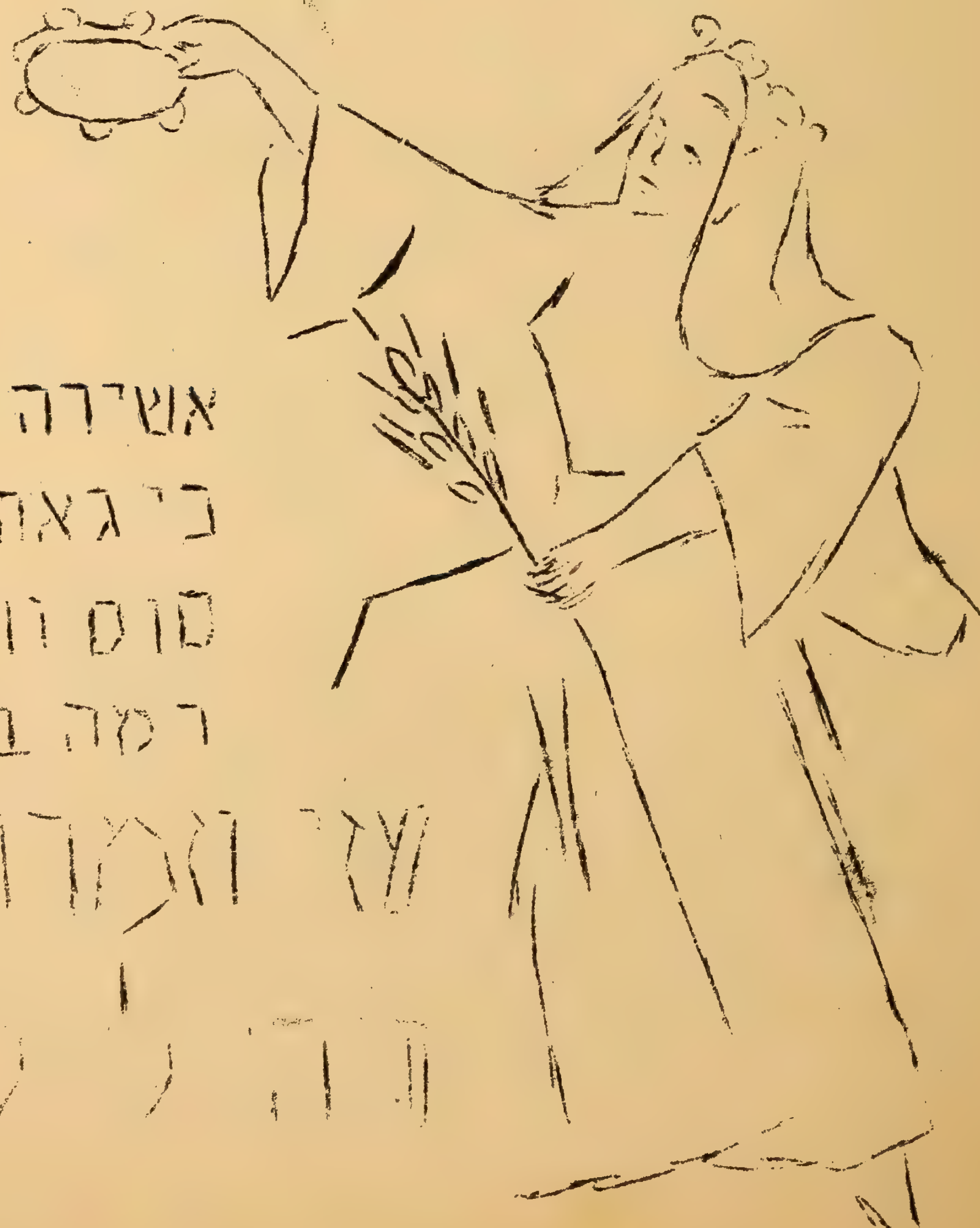
בצאת ישראל ממצרים

בית יעקב מעם לועז
היתה יהודה לקדשו
ישראל ממשלותיו
הים ראה וינס
הירדן יסב לאחור
ההרים רקדו באלים
גבעות כבני צאן
מה לך, הים, כי תנוס,
הירדן- תסב לאחור,
ההרים- תרקדו באלים,
גבעות- כבני צאן
מלפני אדון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב
ההופכי הצור אגם מים
חלמיש - למעינו מים

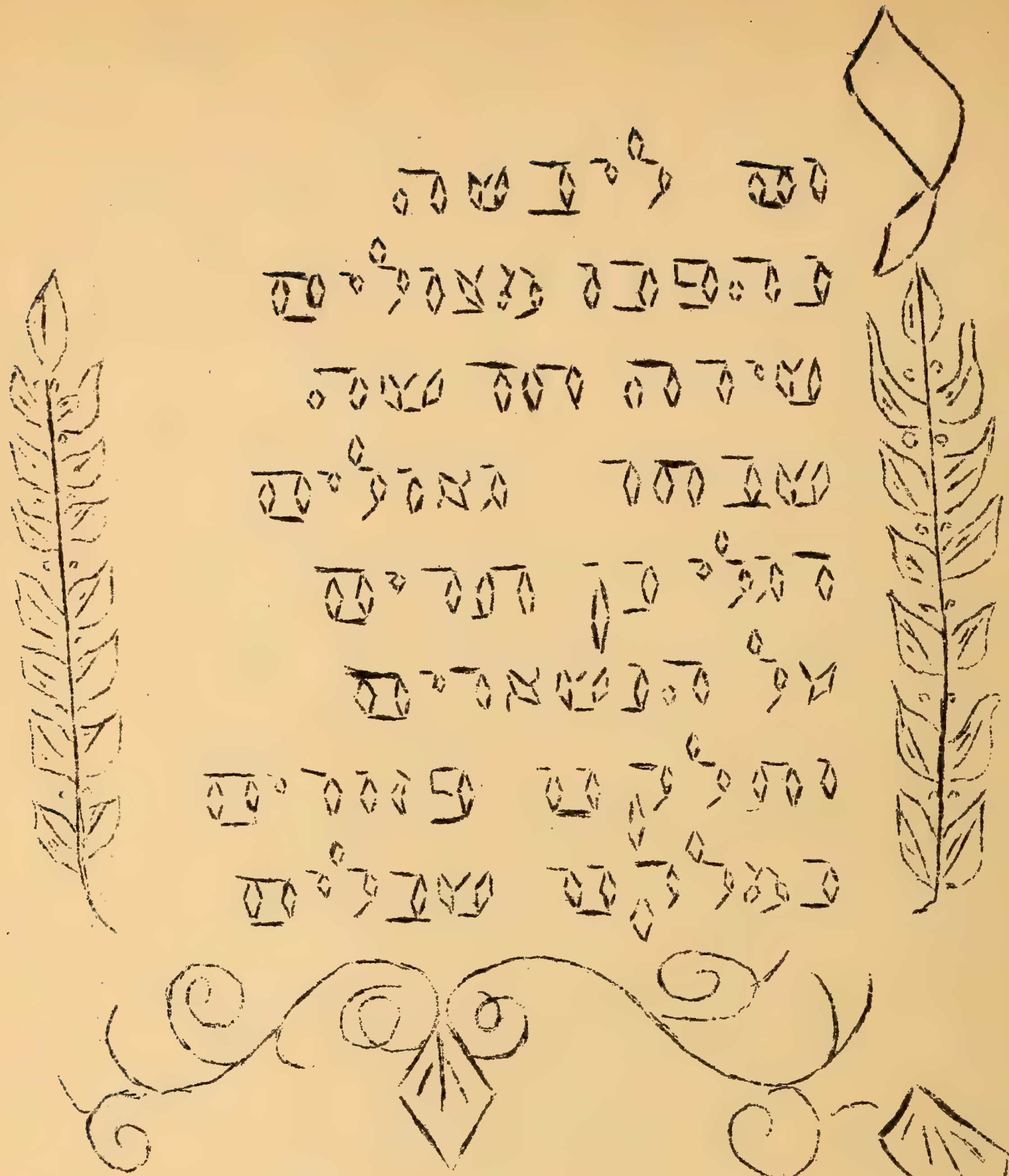

ותקח מרים הנביאה, אחות
אהרון, את התף בידה
ותצאנה כל הנשים אחריה
בתופים ובמחולות

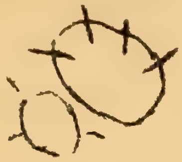
אשירה לה׳
כי גאה גאה
סוס ורוכבו
רמה בים

עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה

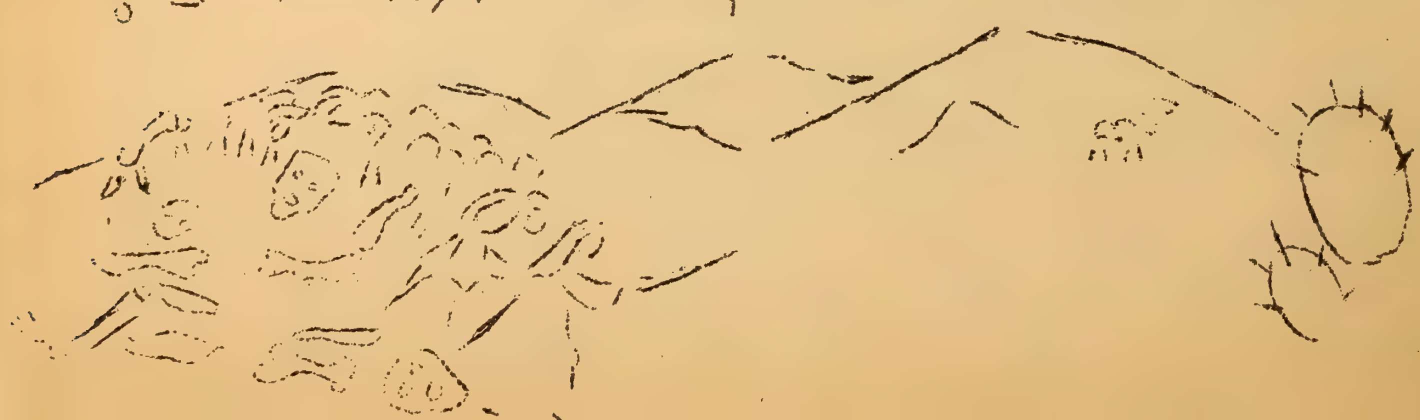

ילכו בני ישראל במדבר ויבכו
ויאמרו: מי יאכילנו בשר?
זכרנו את הדגה אשר נאכל
במצרים חנם, את הקשואים
ואת האבטיחים ואת החציר ואת
הבצלים ואת השומים, ועתה נפשנו יבשה

קומו תועי מדבר

צאו מתוך השממה;
עוד הדרך רב, עוד רבה המלחמה.
רב לכם לנוע, לנוד בערבה-
ולפניכם פרושה דרך גדולה, רחבה.
רק ארבעים שנה נתע בין ההרים-
ובחול טמנו ששים רבוא פגרים.
אל-נא ייארונו פגרי הנחשלים,
שבעבדותם מתו; נפסח על החללים!
ימתק למו חלומם, חלום רב בצלים, שומים.
דודים מלאי בשר רבים ועצומים.
קומו אפוא, נדים! עזבו את השממה!
אך אל יעל קולכם, דרכו עז ברחמה!
איש בלבבו ישמע קול אלוה דובר:
לך! היום אל ארץ חדשה אתה עובר!
לא! לא לחם קלוקל, שליו ודגן שמים -
לחם עצב תאכל, פרי עמל ידים!

הודו לה' כי טוב

כי לעולם חסדו

יאמר נא ישראל

יאמר נא יראי ה' — כי לעולם חסדו

הודו לה' כי טוב

הודו לאלהי האלהים — כי לעולם חסדו

לעושה נפלאות גדולות לבדו

למכה מצרים בבכוריהם — כי לעולם חסדו

ויוצא ישראל מתוכם

ביד חזקה ובזרוע נטויה — כי לעולם חסדו

וניער פרעה וחילו בים סוף

למוליך עמו במדבר — כי לעולם חסדו

ונתן ארצם לנחלה

נחלה לישראל עבדו — כי לעולם חסדו

הודו לה' כי טוב

כי לעולם חסדו

לפיכך

אנחנו חייבים להודות
להלל, לשבח, לפאר, לרומם,
להדר, לברך, לעלה ולקלס
למי שעשה לאבותינו ולנו את כל
הנסים האלו: הוציאנו
מעבדות לחרות, מיגון לשמחה,
ומאבל ליום טוב ומאפלה לאור
גדול ומשעבוד לגאולה, ונאמר לפניו
שירה חדשה

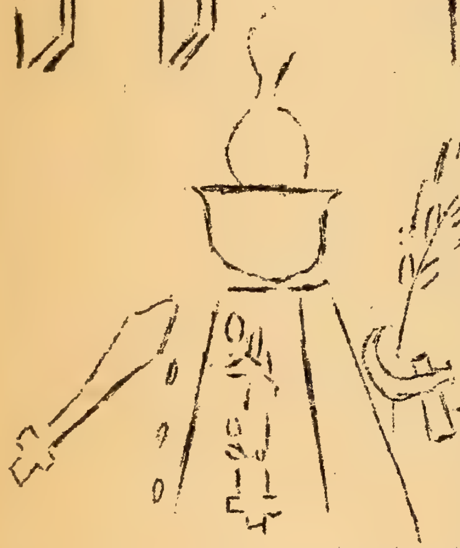
הללויה

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

- כוס השניה -

והיא
שעמדה

לאבותינו ולנו
שלא אחד בלבד
עמד עלינו לכלותינו
אלא שבכל דור ודור
עומדים עלינו לכלותינו
והקדוש ברוך הוא
מצילנו מידם.

זכור את אשר
עשה לך עמלק

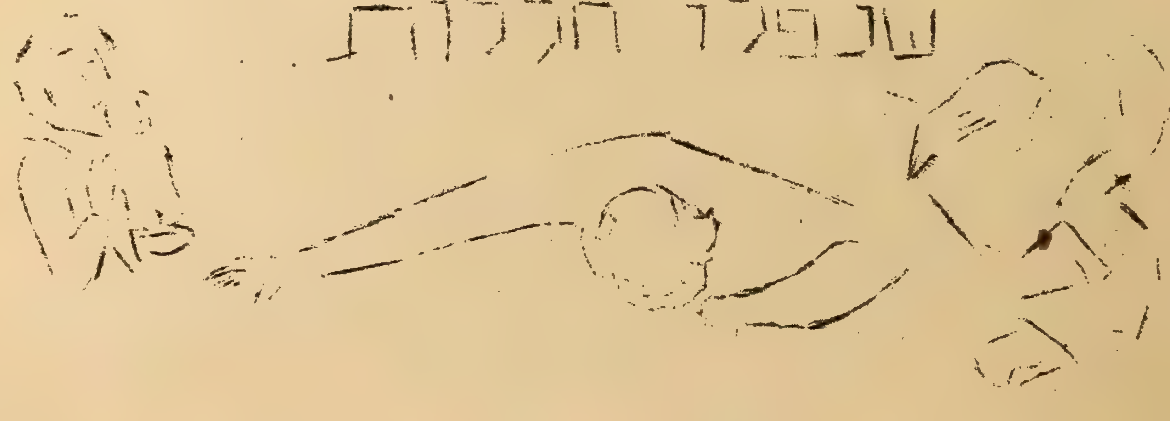

כל מערכות האנושות
לחרות שם הינו בכל
שדה קטל של מהוראם
בבל ,יציאות מצרים" של
כל העמים.

האבדון

הצלו לי שירת החורבן
שחורה באודי לבבם
שאוה בגוים ופוצו בדמי אלה
ותנו גחליה על ראשם
הלא היא שירת הזעם
חוללוה מוקדי להבות
בליל העבדות
מדם צולל ורשעו
הכבוד גויות ונרשו קדושות
שנפלו חללות.

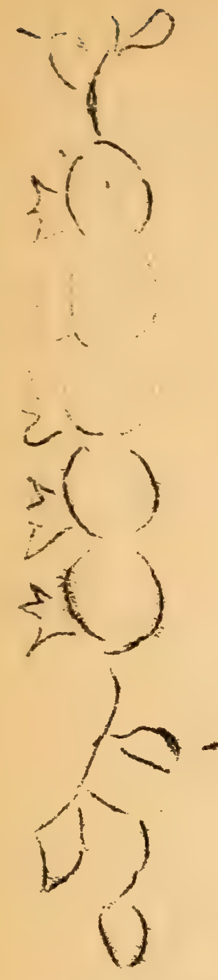
חלום חלמתי בנעורי קמתי
נורא מאד אהה! אהה!
אין עמי, אין עמי אשר חלמתי
איננו עוד בא לי, בא!

הדורות הבאים
ישכחו יסלחו
הבנים לי ילעיגו קולם
אנכי לא אשכח
אנכי לא אסלח
אנכי לא אסלח לעולם

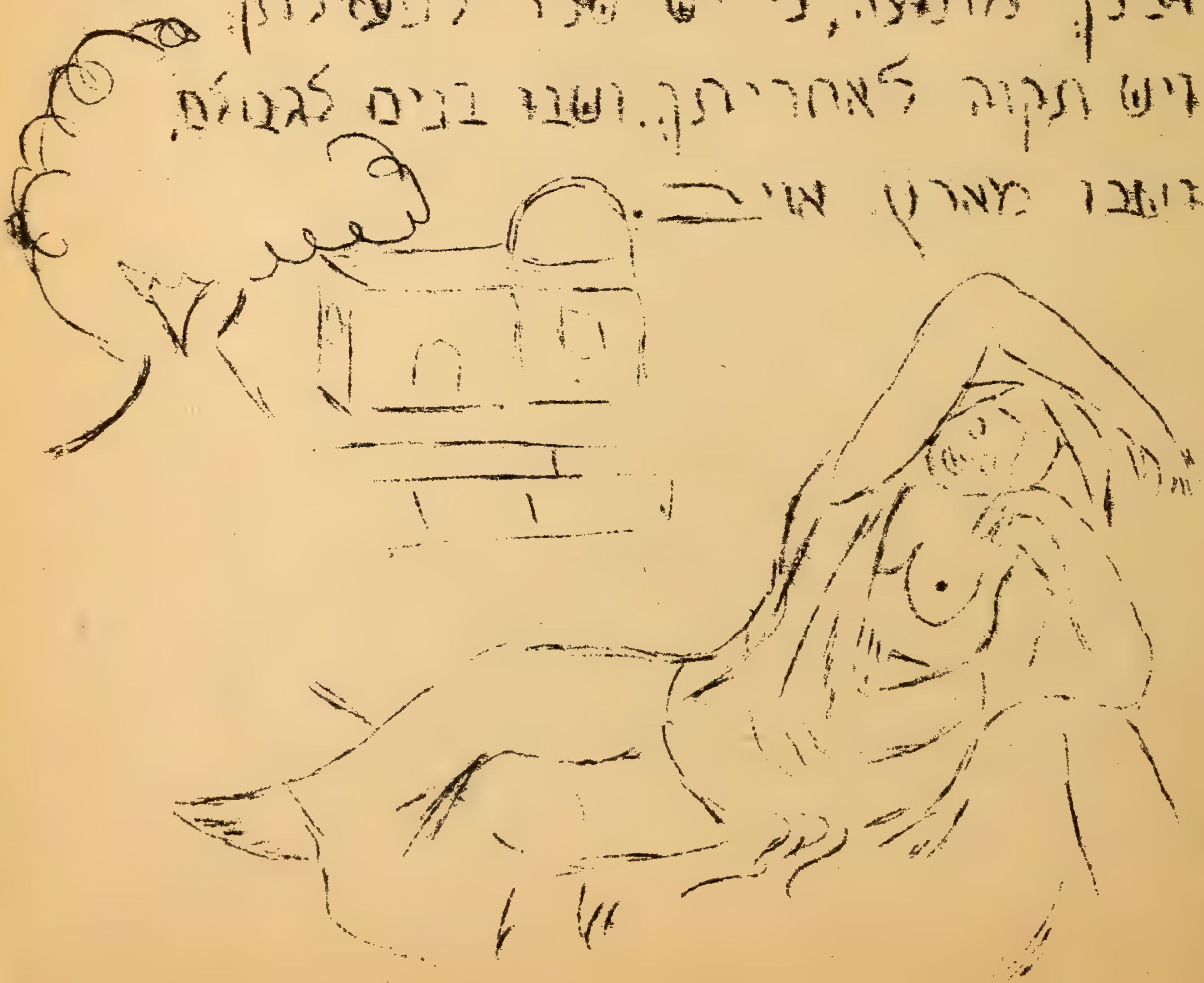
אני עוד רואה ואראה עד עולם
נהרי נחלי הזועה
ואשרי המחכה לנקמת הנקמות
ואשרי המחכה לשעה.

מי יתן ראשי מים, ועיני מקור
דמעה. ואבכה יומם ולילה את חללי
בת עמי.

קול ברמה נשמע, נהי בכי
תמרורים: רחל מבכה על בניה, מאנה
להנחם. כה אמר ה': מנעי קולך מבכי
ועיניך מדמעה; כי יש שכר לפעלתך
ויש תקוה לאחריתך. ושבו בנים לגבולם.
ושבו מארץ אויב.

שפך חמתך
אל הגוים אשר
לא ידעוך ועל
ממלכות אשר בשמך
לא קראו כי אכל את
יעקב ואת נוהו השמו:
שפך עליהם זעמך
וחרון אפך ישיגם
תרדף באף ותשמידם
מתחת שמי ה':

כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה
ואביט-ואין עוזר
ואשתומם-ואין סומך
ותושע לי זרועי וחמתי היא סמכתני

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן

על שבר

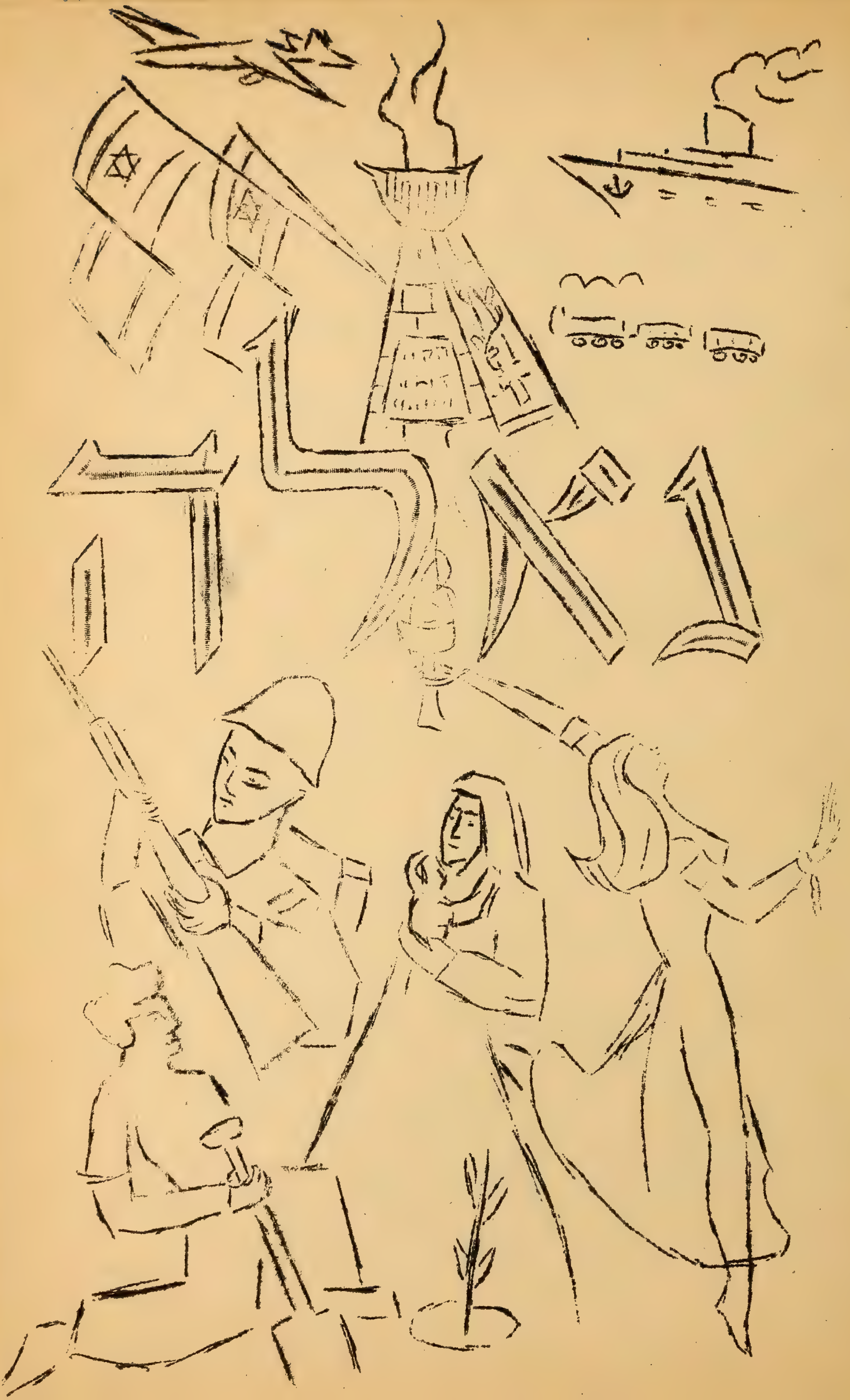

אנא ה' הושיעה נא

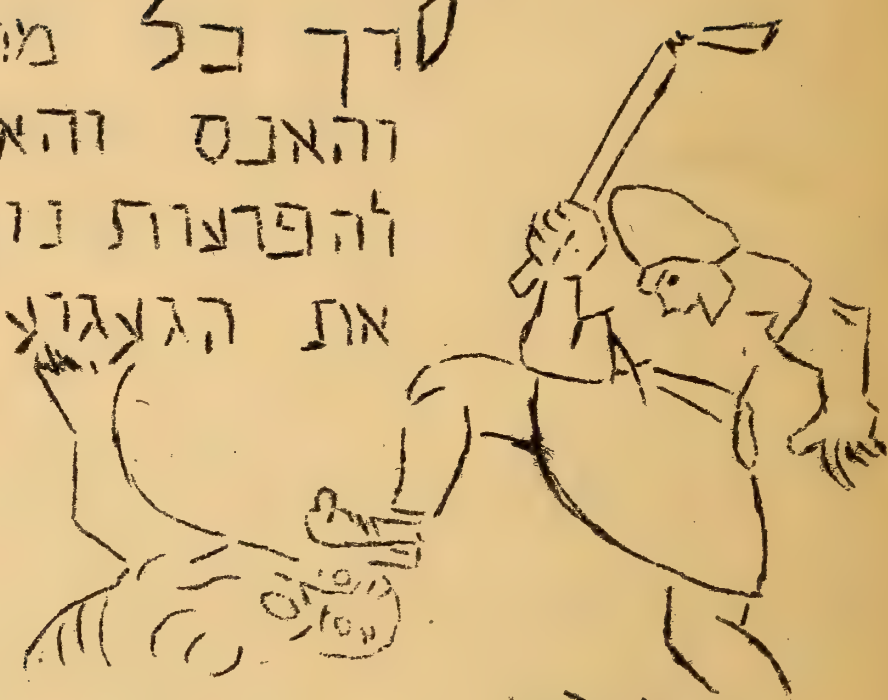
אנא ה' הושיעה נא

אנא ה' הצליחה נא

אנא ה' הצליחה נא

גאלה

דרך כל מחילות השעבוד
והאנס והאינקויזיציה והשמד
והפרעות נושאת האומה בלבה
את הגעגועים לחרות

אני מאמין באמונה שלמה
בביאת המשיח,
אף על פי שיתמהמה.
עם כל זה אחכה לו
בכל יום שיבא.

מוזגים הכוס לאליהו

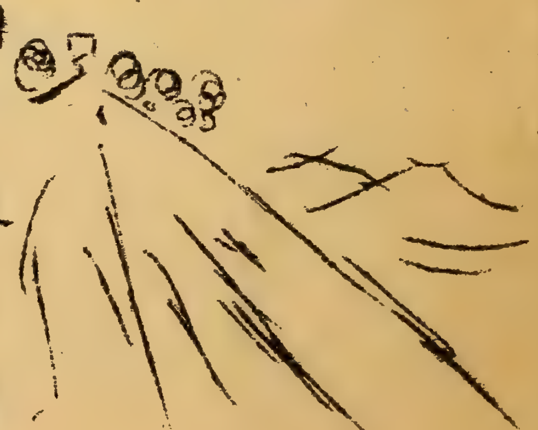
אליהו הנביא
אליהו התשבי אליהו הגלעדי
במהרה יבוא אלינו
עם משיח בן דוד

והיה ביום ההוא נאום ה' אענה את השמים והם יענו את הארץ. והארץ תענה את הדגן ואת התירוש ואת היצהר — והם יענו את יזרעאל. ורחמתי את לא-רוחמה ואמרתי ללא-עמי עמי אתה. והוא יאמר אלהי.

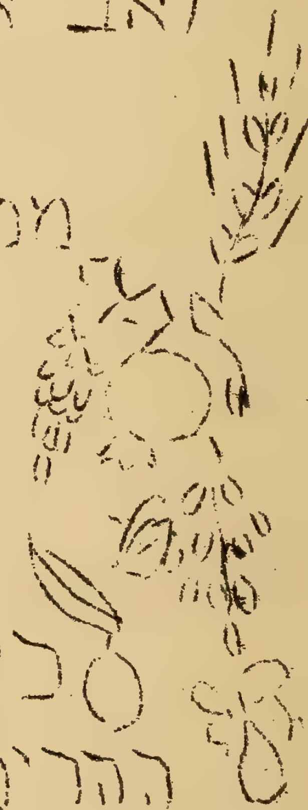
על הר גבוה
עלי לך
מבשרת ציון!
הרימי בכח קולך,
מבשרת ירושלים!
הרימי, אל תיראי!

הנני מביא אותם מארץ צפון
וקבצתים מירכתי ארץ,
בם עור ופסח,
הרה ויולדת יחדו.
קהל גדול ישובו הנה.

ואשא אתכם על כנפי נשרים
ואביא אתכם אלי

ממזרח אביא זרעך וממערב אקבצ
אומר לצפון תני ולתימן אל תכלא
הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה אר

כי בשמחה תצאון ובשלום תוב
ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רינ
וכל עצי השדה ימחאו כף

[illegible]

בשוב ה' את שיבת ציון
היינו כחולמים
אז ימלא שחוק פינו
ולשוננו רינה
אז יאמרו בגוים
הגדיל ה' לעשות עם אלה
הגדיל ה' לעשות עמנו
היינו שמחים
שובה ה' את שבותנו
כאפיקים בנגב
הזורעים בדמעה
ברנה יקצרו
הלך ילך ובכה
נשא משך הזרע
בא יבא ברנה
נשא אלמתיו

מתי מעט העפילו ארצה ישראל ונעל אחריהם
חלוצים לשממה להפריחה ולבנות בה בית
לעם יתום ומעונה. ויגע עמל זורעים ורנה
קוצרים ונלמד ידינו קשת לעמוד בפני צר

על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים

ויהי כאשר שמעו הערבים והעמונים והאשדודים כי
עלתה ארוכה לחומת ירושלים כי החלו הפרוצים
להסתם ויחר להם מאד. ויקשרו כלם יחדיו לבוא
להלחם בירושלים ולעשות לה תועה ונעמיד משמר
יומם ולילה. ויהי מן היום ההוא חצי נערי עושים
במלאכה והחצים מחזיקים ברמחים באחת ידו עושה
במלאכה ואחת מחזקת בשלח והבונים איש
חרבו אסורים על מתניו ובונים. מעלות השחר עד
צאת הכוכבים והיו לנו הלילה משמר והיום
מלאכה

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

כוס שלישית

שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

משאת נפש כל נביא וכמיהת לב כל חוזה,
שחלום איני חולם ודמיון איני הוזה,
שאמת המחזה,
שראיתי במו עיני בנפל הזרע ביזרעאל
מידי קומץ אלמונים, מזי רעב ובני בלי צל.
והנה אלומתם תתרומם ותתגדל

למדינת ישראל

הללויה בצלצלי שמע

הללויה בצלצלי תרועה.

כל הנשמה תהלל יה!
הללויה.

אביב

קומי לך

רעיתי יפתי
ולכי לך
כי הנה הסתו עבר
הגשם חלף הלך לו
הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע
וקול התור נשמע בארצנו
התאנה חנטה פגיה
והגפנים סמדר נתנו ריח

הִיתה רוּח אחרת, גבהו שמי השמים
דיגלו מרחקים בהידים. רחבי ידים.
עַל ההר עומדות רגלי האביב!
על המגרש עם שמש אדים חם משתזים
חך העצים הרטבים פטורי-ציצים מתפתחים
היתה רוח אחרת מסביב.

עוד מעט והשתפכו בפרקים לבנים
גם נעורי החדשים וחלומותי הישנים
גם בם נשבה רוח האביב.

הנה הגשם
חלף הלך לו
ענן דקיע
חלף הלך לו
פני אדמה
באור חמה
שבלים זקפו
ראשיהן בקמה
בני הרים זה אל זה
ברמה ישדרדר

ערוץ הנחל
גלים בוקע
הומה החודש
חדוה שופע
מוריק הנוף
שדות לרוב
צבעונים עלו
באדם חן בנקיקים
בעמקים פרחי כר
זה אל זה י

שלום שלום
הידד הידד
אביב הידד.
אביב

הלילה כל העולם כלו אומר הלל
כי בלילה הזה אוצרות טללים נפתחים

צוה שנת טובה ומעוטרת
פרי הארץ לגאון ולתפארת

נופף עלי ארץ ברוכה
ממגד שמים צוה ברכה

מלא בר אסמינו
כגן רוה תשימנו

יעסיס צוף הרים
זמרה נעים וקול נר

ישקני

מנשיקות פיהו

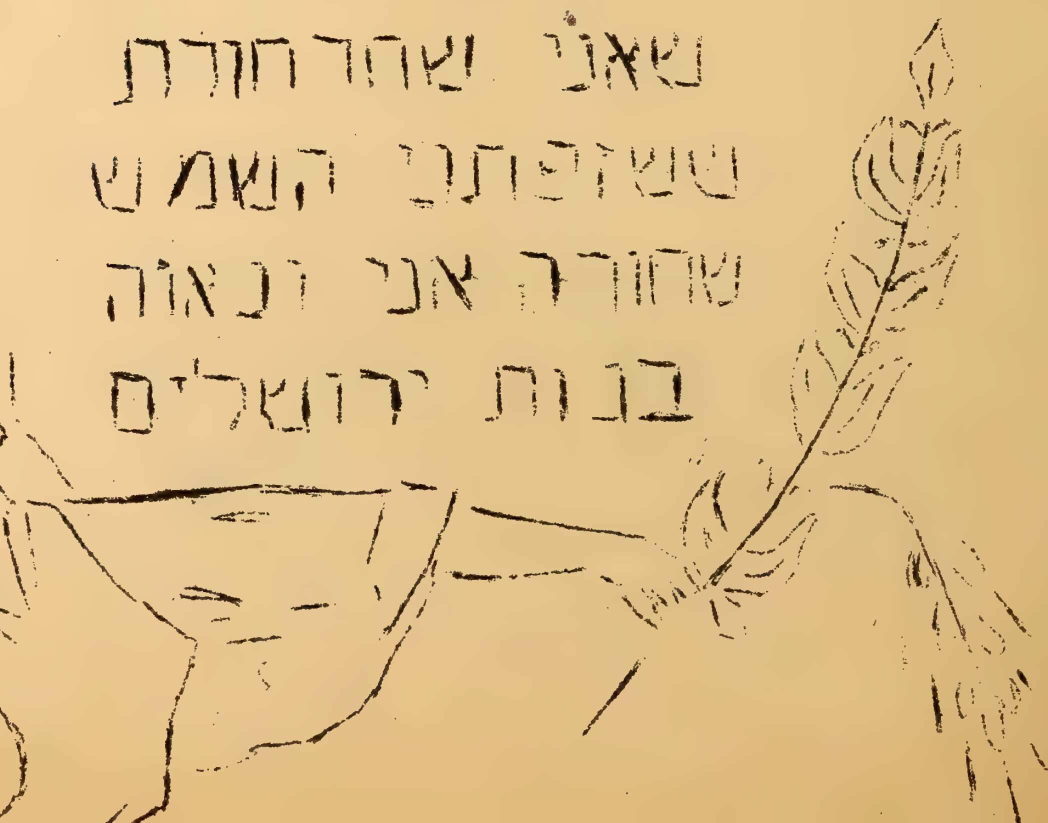

כי טובים דודיך מיין

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן
כוס רביעית.

אל תראוני
שאני שחרחורת
ששזפתני השמש
שחורה אני ונאוה
בנות ירושלים

אני חבצלת השרון שושנת העמקים.
כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות
כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים
סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה
אני.

אנה הלך דודך — קול דודי
היפה בנשים — הנה זה בא
אנה פנה דודך — מדלג על ההרים
ונבקשנו עמך — מקפץ על הגבעות

יונתי בחגוי הסלע בסתר המדרגה
הראיני את מראיך השמיעיני את קולך
כי קולך ערב ומראך נאוה

אל גנת אגוז ירדתי לראות הפרחה הגפן
לראות באבי הנחל הנצו הרמונים.

ה יפית האביב
בשדה באחו
הציצים יפרחו
צהלת חיים סביב
מה יפית האביב
מה נעמת האביב

מה יפית העולם
ים דגן שטוח
ין גלים ברוח
ומאירים פני האגם
מה נעמת העולם
מה נעמת העולם

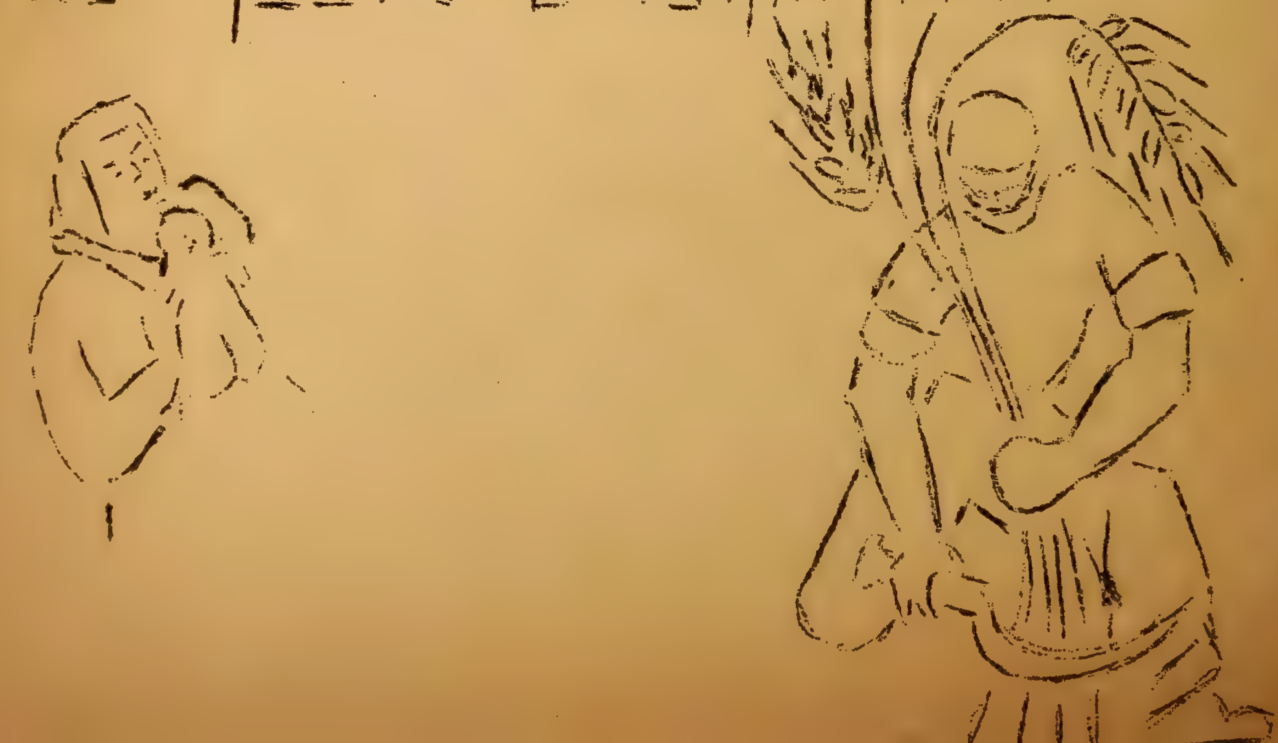
בוא ואשק לך

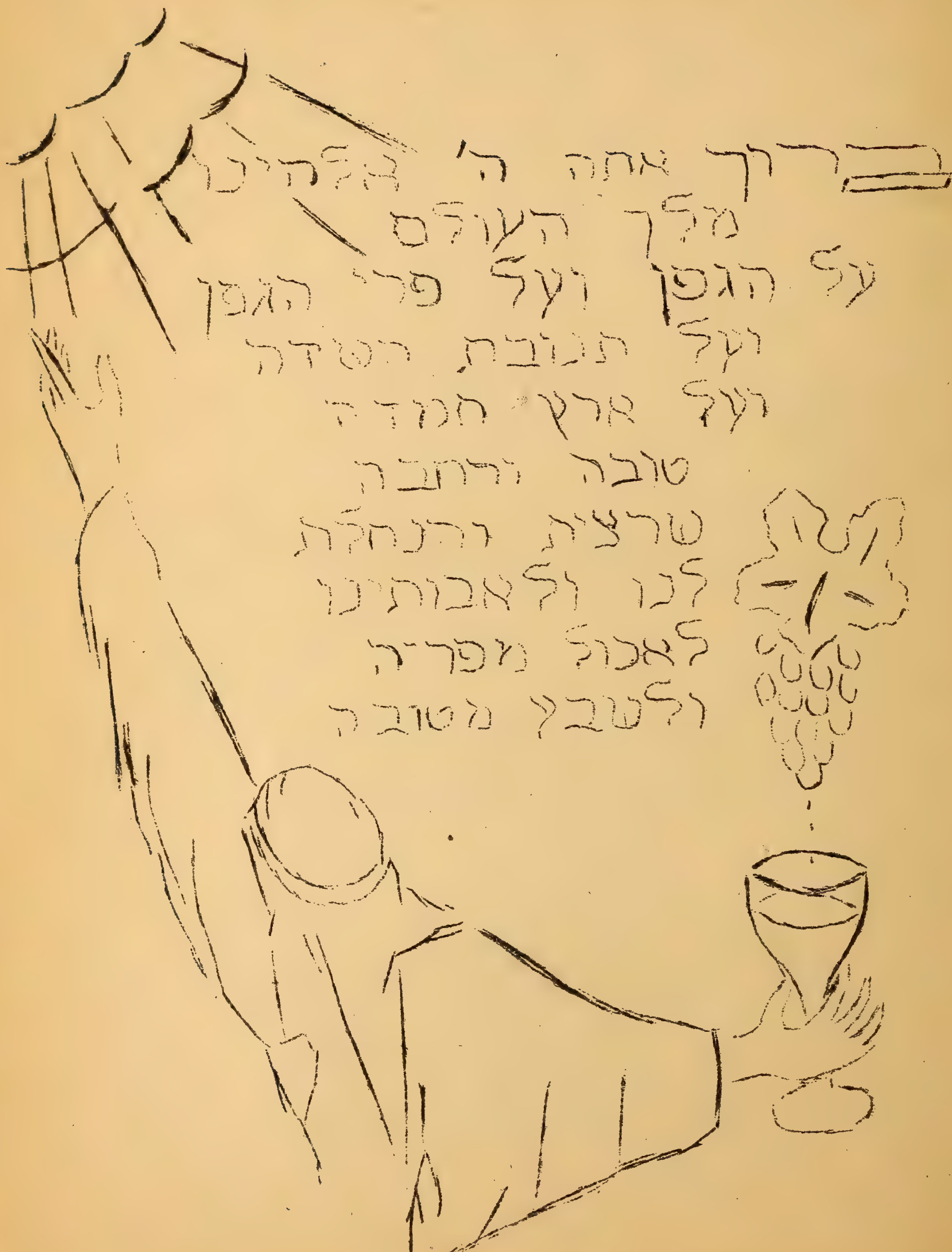
בני האדם

עם ירק בשדות ושמים של אור
גופך לא רחוץ עוד מחלאה ודם
אך לבך מפרכס מזוכך וטהור

בוא ואניף אותך מטה ורם
ולארבע הרוחות לדתך אבשר
נבטו שבלים במרחב ויש יום
והידד הקוצרים מלבבך יכסר

ברוך אתה ה' אלהינו
מלך העולם
על הגפן ועל פרי הגפן
ועל תנובת השדה
ועל ארץ חמדה
טובה ורחבה
שרצית והנחלת
לנו ולאבותינו
לאכול מפריה
ולשבע מטובה

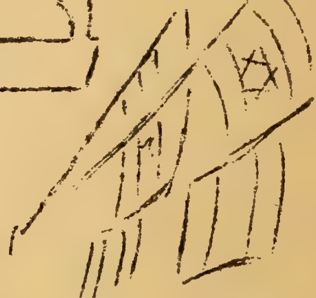
נרצה

חסל סדור פסח כהלכתו, ככל משפטו וחקתו
כאשר זכינו לסדר אותו כן נזכה לעשותו
זך שוכן מעונה
קומם קהל עדת מי מנה
בקרוב נהל נטעי כנה
פדוים לציון ברינה

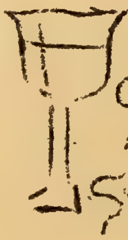
לשנה הבאה
בירושלים הבנויה

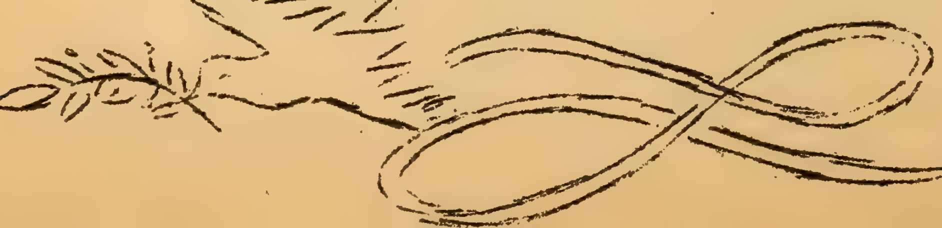

[illegible] כוס חמישית

לחיי עם ישראל
ומדינת ישראל
לחיי כל עמל ופועל

לקבוץ גלויות עלם
והקבוץ הקבוצים כלם
ולשלום בכל העולם!

אחד מי יודע? אחד אני יודע

אחד אלהינו בשמים ובארץ

שנים אני יודע

שני לוחות הברית

שלשה אני יודע

שלשה אבות

ארבע אני יודע

ארבע אמהות

חמשה אני יודע

חמשה חמשי תורה

ששה אני יודע

ששה סדרי משנה

שבעה אני יודע

שבעה ימי שבתא

שמונה אני יודע

שמונה ימי מילה

תשעה אני יודע

תשעה ירחי לידה

עשרה אני יודע

עשרה דבריא

אחד-עשר אני יודע

אחד-עשר כוכביא

שנים-עשר אני יודע

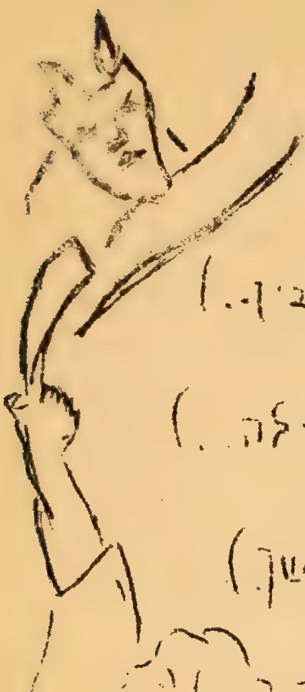
שנים-עשר שבטיא

שלושה עשר אני יודע

שלשה-עשר מדיא

חד גדיא

חד גדיא
דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא חד גדיא

ואתא שונרא ואכלה לגדיא (דזבין..)

ואתא כלבא (דאכלה..)

ואתא חוטרא והכה לכלבא (דנשך)

ואתא נורא ושרף לחוטרא (דהכה..)

ואתא מיא וכבה לנורא (דשרף..)

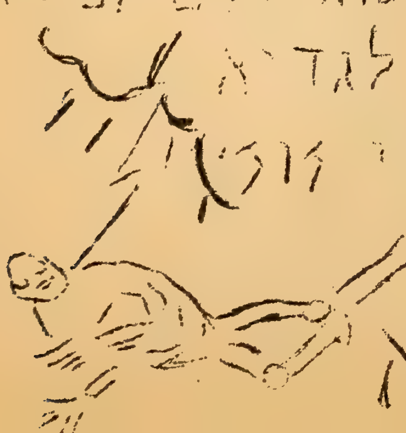

ואתא תורא ושתה למיא (דכבה..)

ואתא השוחט ושחט לתורא (דשתה..)

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט (דשחט..)

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות
דשחט לשוחט דשחט לתורא דשתה למיא
דכבה לנורא דשרף לחוטרא דהכה לכלבא
דנשך לשונרא דאכלה לגדיא
דזבין אבא בתרי זוזי
חד גדיא

חד גדיא

חד גדיא

האזינו חבריא
מעשה בחד גדיא
הספור איש לא בדה
כך כתוב באגדה
חד גדיא

אבא אל השוק הלך
וקנה גדי צח דרך
זה הגדי הדי עדים
הוא קנה בשני זוזים
חד גדיא

החתול ארך שפם
מחשבה רעה זמם
את הגדי תפס בכף
ואחר אותו טרף
חד גדיא

וזאת ראה והתמרמר
הכלבלב שבחצר
לחתול הוא לא סלח
ונשך אותו בשן
חד גדיא

מן החוץ זנק מקל
על הכלב התנפל
ובקצף רב חבט
והרביץ בו מכל צד
חד גדיא

השתולל אז שביב האש
במקל לנקום בקש
התלקח פיף ופף
המקל בליל נשרף
חד גדיא

שטף מים מיד גל
על האש קפץ חיש קל
השתרע רגע קט
והאש נכבתה מיד
חד גדיא

בא השור אל האגם
את המים הוא לגם
כל המים אשר בו
הוא הכניס לתוך קיבו
חד גדיא

הטבח בחר קרבן
את השור הגרגרן
והשחיז את הסכין
ארוחת בשר הכין
חד גדיא

משמים בא מלאך
והפיל את הטבח
שמאז רוחו עצרר
והכריע את השדר
חד גדיא

ברקיע קול יקרא
קץ לרשע קץ לרע
מן הארץ שודדיתם
ושלום על העולם
חד גדיא

חד גדיא!

מעשה בגדי, מעשה בגדי.
שמעו אבות, בנים!
יהיה. גדולים מוסר לכם
תענוג לכם, קטנים
חד גדיא. חד גדיא!

אבינו הזקן הלך
לשוק לפני שבה.
וגדי לבן יפה וצח
בשני זוזים קנה
בא החתול הגרגרן
ויארב בגיא
נעץ בגדי את צפרניו
ויטרפהו חי (מעשה בגדי...)

כעס הכלב על חתול
אשר שפך הדם,
בקצף התנפל עליו
ויחנקהו שם
אך המקל ששם עמד
דאג מאד על זה
על כלב זה קפץ פתאם
ויחבטו יפה (מעשה בגדי...)

זנקה שלהבת מתנור
לפתה חבלן מקל
חרכה אותו שרפה אותו
עשתה ממנו תל
גח לפתע גל עצום
וישתער באון
כבה האש, טבע האש
בזרם שוטפון (מעשה בגדי)

אך בא פתאם הפר לכאן
לכך הוא רק צפה.
שתה מי-גל ~~עד תם~~ שתה
ולא השאיר טפה.
נטל שוחט חלף ביד
אותו יפה מרט
העביר אותו על צואר
ואת הפר שחט (מעשה בגד...)

מלאך שחור משמי מרום
הופיע אל שוחט
הניף חרבו קטל קוטל
קטל קוטל בלא עת
ירד אז אל צבאות עצמו
סילק מלאך שחור
ומני אז ועד עתה
חוזר אותו מזמור (מעשה בגדי...)

תל־קציר תשי"ד